

egentlig vil finde Bifald hos Thinget; men jeg er dog saa fast overbevist om, at det vil være den rette Maade at begynde i denne Sag, at jeg fremdeles maa foreslaae et Udvalg nedsat og udbede mig Tilladelse til at sige saa kort og klart, som jeg kan, de Grunde, der bevæge mig dertil. Jeg gaaer nemlig ud fra den Forudsætning, at hverken Regjeringen eller Thinget ønsker, at denne Sag skal sættes saaledes paa Spidsen, at den kun skulde kunne afgjøres ved et ubetinget „Ja“ eller et ubetinget „Nei“, og dersom jeg i den Henseende dog har den Lykke at være enig med Vedkommende paa begge Sider, saa skulde jeg mene, at det ikke vel kunde tænkes, at Forhandlingerne heldigt skulde føre til et betinget „Ja“, uden at vi først havde et Udvalg, som kunde ordne Det, der egentlig skal foreligge. Jeg mener nemlig, at allerede formelt vilde det være nødvendigt eller dog meget ønskeligt og passende, at Udrykkene for vort Samtykke i denne Sag, saaledes som de ere fastsatte i Grundlovsbestemmelsen § 5, blive de samme i denne Statsact, som jeg maa kalde det Samtykke, der gives, hvorved den danske Rigsdag indrømmer, at alle de Fællessager, som hidtil ere behandlede paa den danske Rigsdag og hvorpaa den har havt en stor grundlovmæssig Indflydelse, overlades til Regjeringen og en af Regjeringen paa fri Haand indrettet Fællesforsamling. Nu er det imidlertid Tilfældet, at, naar man efterseer § 5 af Grundlovsbestemmelsen, der jo er en hermed sammenhørende Statsact, da finder man, at vort Samtykke skal udtrykkes med de Ord, at Grundlovsbestemmelsen maa træde i Kraft samtidig med Fællesforfatningen. Saaledes som Formen for vort Samtykke derimod er bleven forelagt et andet Sted, og dermed jo ogsaa for Rigsdagen i det Hele, er Samtykket udtrykkelig knyttet til det Udkast, der ikke er os forelagt, men kun meddeelt til Oplysning, derfor siger jeg, at allerede formelt vil det være nødvendigt, at Udrykkene gjøres eenslydende i begge Aktstykker; men jeg seer endnu klarere, at dersom dette ikke skeer, saa er det umuligt at komme til en velbegrun- det og forsvarelig Afgjørelse, om et betinget Samtykke, et betinget Ja. Vel har man nem-

lig paa et andet Sted ganske rigtig igjen optaget Ordet „Fællesforfatning“, men har ved at sætte „ovennævnte“ alligevel henført Samtykket til det fornævnte Udkast til en Forfatningslov eller Lov for Fællesanliggenderne, — dette maa da forandres saaledes, at vi kun beholde Ordet „Fællesforfatning“, der jo vel ogsaa er et tvetydigt Udtryk; efter almindelig Sprogbrug kunde man jo saaledes mene, at det var det samme som den paa-tænkte Lov; men det kan dog ogsaa have en anden Betydning, og som jeg mener det maatte have, da Udrykket er bestemt, forend man endnu havde noget Udkast eller egentlig endog tænkte paa, at man nogenstunde fik det at see, saaledes som det klarligen sees af de første Forhandlinger om denne Sag i 5te Sæssion. Ved Ordet „Fællesforfatning“ kan saaledes unægtelig forståes den hele nye Tingenes Orden, hvorunder alle fælles Sager gaae over fra den danske Rigsdag til den Fællesforsamling, som Hs. Majestæt og hans Regjering agter at indrette, og da først, mener jeg, kan der blive Klarhed i Forhandlingerne, og først da kan jeg troe det muligt, at de være den Frugt, som jeg ønskede de skulde være, nemlig: et „Ja“ med saadanne Betingelser, som Regjeringen baade kunde og burde være fornøiet med, Betingelser, der lode den fri Hænder, baade til at proclamere dens Lov og til at sætte Fællesforfatningen i Kraft. Dersom vi nemlig skulle komme til at tale og handle om et betinget „Ja“ til det meddeelte Udkast, da vil, saavidt jeg kan overflue Stillingen, den hele Forhandling blive aldeles forvirret og ufrugtbar. Jeg skal ikke gaae ind paa, hvorvidt det var nødvendigt, at Regjeringen har stillet sig saaledes til Forfatningsloven og til den danske Rigsdag, at den finder det umuligt eller ugjærligt, at en saadan Forfatningslov kan forelægges Rigsdagen til Drøftelse og til endeligt Samtykke, men det er dog vist, at saaledes har Regjeringen stillet sig, det er dog vist, at Ministeriet saaledes paa et andet Sted paa det Udtrykkeligste har udtalt, at det ikke kunde indlade sig paa efter de Indvendinger, der her maatte gjøres imod Enkelthederne i dette Forfatningsudkast, at forandre noget ved det. Derfor mener jeg, at det allerede vil være